

rent en cerca de menjar, i aleshores, l'espectre mortífer va amb ella."

Entre els Pasuas les famílies dels morts van a un lloc sagrat a purificar-se, banyant-se en en mar, i passant després quarentena com a mida de desinfecció. En altres contrades es buida el dipòsit d'aigua, per por no pugui amagar-s'hi l'espectre, i de vegades es fa una nova porta a la casa, car es tanca aquella per la qual ha passat el mort. Hi ha hagut també la costum de cremar el cadàver, enterrat amb ell les armes i atuells que li pertanyeren, i en algunes parts del món els fantasmes i mals esperits són foragitats escombrant i llançant la pols, Miss Durham, creu que els vestits de dol són un avís als altres per tal de no ésser embruixats o infectats.

Suposa que bona part d'aquest ritual representa prescripcions mèdiques degenerades, car les bones pràctiques realitzades per gent assenyada han pogut ésser mal emprades i àdhuc contrafetes en un ritual sense significació aparent; el rentat del cerimonial esdevingué una pràctica rutinària, i lleugera i la treta i llançament de la pols després d'allunyat el cadàver un acte merament simbòlic. És interessant considerar més àmpliament per què aquesta degeneració pogué tenir lloc; l'autora ho atribueix a mal ús dels ignorants però també podria ésser degut a escepticisme dels intel·ligents. Els individus més observadors de la tribu devien veure que les mesures protectores no sempre eren eficaces. Malgrat fer-se el ritual acuradament la família del mort era atacada i morta pel fantasma. L'home primitiu no tingué estadístiques per poder veure que els resultats, en conjunt, eren probablement millors entre els que exercien els rites de purificació. Ell no sabia que havia de lluitar amb microorganismes, i per consegüent les seves precaucions asèptiques eren necessàriament vastes i incomplertes. Amb tants defectes en les seves mesures defensives no és d'estranyar que es descoratgés i fes sense cura les operacions rituals. No és massa exposat aplicar la matèria moral als nostres temps. El fracàs en assolir èxit en cada cas tractat amb un determinat mètode, pot portar a una tècnica descuidada, àdhuc ara que no podem atribuir els desastres a la impensada actitud d'un fantasma. Un exemple, hom el troba en la negativa de molts metges a posar-se una màscara en tractar els parts, amb l'excusa de què aquesta mesura no exclueix el perill d'infecció puerperal.

Potser no tenim nosaltres gaire dret a apadrinar les superticions de l'home primitiu; però, com diu Miss Durham: "Ell anava a les palpentes en la més negra fosca per a lluitar amb enemics invisibles, i hom deu fer-li justícia pensant que alguns dels mètodes que ell empra s'han reconegut com correctes per la moderna ciència i encara estan en ús".

EL CENTENARI DE LA INSPECCIO DEL TREBALL A ANGLATERRA

Fa cent anys que el primer Inspector oficial del treball fou nombrat a Anglaterra en virtut de la "Factory Act" de 1833. El raport de l'Inspector en cap, Mr. D. R. Wilson, sortit enguany conté referències històriques del que ha estat en un segle la susdita inspecció fent-se patent el desenvolupament de les funcions i les responsabilitats imposades al departament per la legislació successiva.

En el raport hi ha nou diferents capítols dedicats a tants altres aspectes Miss F. Isabel Taylor tracta del treball en general i dedica un altre capítol a la protecció dels obrers; Mr. W. B. Lander, s'ocupa de la seguretat en la producció i ús de l'electricitat; Dr. J. C. Bridge, de la salut; Miss Hilda Martindale, dels transports; Mr. E. J. Holmes, del treball a preu fet; Miss Alice M. Ahrons, del treball a domicili; Mr. G. Elmbrirst Duckering, de l'Estació oficial de desinfecció del cotó i Mr. L. Ward del Museu industrial del ministeri de la governació.

En un preliminar Mr. Wilson remarca la formidable tasca que tingueren davant els quatre primers inspectors — Horner, Howell, Rickards i Saunders — per tal de fer complir una llei poc coneguda i impopular. Aquests inspectors haurien d'ésser homes excepcionals. Afortunadament escullits per la esva delicada missió; evidentment havien de ésser molt aptes pel comès sortós de les seves funcions en matèria educativa i en mètodes persuasius ans que en el ple exercici dels poders autocràtics que els foren conferits.

Com a fites importants del desenvolupament de l'important servei s'esmenten: la ràpida expansió del mateix, la centralització de l'inspectorat cada dia creixent sota un cap, el nomenament en 1893 de les primeres dues dones inspectores i l'establiment en 1898 de l'especialisme en la inspecció.

Els efectes de les primeres lleis d'inspecció del